

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 133/1999
privind completarea Legii nr. 82/1992 privind rezervele de stat**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din
Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de
urgență a Guvernului nr. 133/1999 privind completarea Legii nr. 82/1992 pri-
vind rezervele de stat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 17 iulie 2001.
Nr. 580.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea
și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 207 din 15 noiembrie 2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 594 din 22 noiembrie 2000, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I punctul 1, alineatul 3 al articolului 81 va avea următorul cuprins:

„Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2.“

2. La articolul I punctul 2, alineatul 3 al articolului 86¹ va avea următorul cuprins:

„Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere poate fi dispusă în cazul infracțiunii de furt calificat prevăzute la art. 209 alin. 3, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.“

3. La articolul I punctul 3, alineatul 3 al articolului 86⁷ va avea următorul cuprins:

„Executarea pedepsei la locul de muncă nu poate fi dispusă în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 15 ani, precum și în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 182, art. 183, art. 197 alin. 1 și 2 și art. 267¹ alin. 1 și 2. Executarea pedepsei la locul de muncă poate fi dispusă în cazul infracțiunii de furt calificat prevăzute la art. 209 alin. 3, dacă pedeapsa aplicată este închisoarea de cel mult 2 ani.“

4. La articolul I punctul 5, articolul 146 va avea următorul cuprins:

„Consecințe deosebit de grave

Art. 146. — Prin *consecințe deosebit de grave* se înțelege o pagubă materială mai mare de 2.000.000.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.“

5. La articolul I punctul 7, alineatul 3 al articolului 209 va avea următorul cuprins:

„Furtul privind următoarele categorii de bunuri:

a) țiței, produse petroliere, gazolină, condensat, etan lichid sau gaze naturale din conducte, depozite, cisterne ori vagoane-cisternă;

b) componente ale sistemelor de irigații;

c) componente ale rețelelor electrice;

d) un dispozitiv ori un sistem de semnalizare, alarmare ori alertare în caz de incendiu sau alte situații de urgență publică;

e) un mijloc de transport sau orice alt mijloc de intervenție la incendiu, la accidente de cale ferată, rutiere, navale sau aeriene, ori în caz de dezastru;

f) instalații de siguranță și dirijare a traficului feroviar, rutier, naval, aerian și componente ale acestora, precum și componente ale mijloacelor de transport aferente;

g) bunuri prin însușirea cărora se pune în pericol siguranța traficului și a persoanelor pe drumurile publice;

h) cabluri, linii, echipamente și instalații de telecomunicații, radiocomunicații, precum și componente de comunicații

se pedepsește cu închisoare de la 4 la 18 ani.“

6. La articolul II punctul 1, litera a) a punctului 1 al articolului 27 va avea următorul cuprins:

„a) infracțiunile prevăzute de Codul penal la art. 174–177, art. 179, art. 189 alin. 3, art. 190, art. 197 alin. 3, art. 209 alin. 3 și 4, art. 211 alin. 2 și 3, art. 212,

art. 215 alin. 5, art. 215¹ alin. 2, art. 218, art. 238, art. 252, art. 254, art. 255, art. 257, art. 266–270, art. 273–276 când s-a produs o catastrofă de cale ferată, art. 279¹, art. 298, art. 312 și art. 317, precum și infrațiunea de contrabandă, dacă a avut ca obiect arme, muniții sau materii explozive ori radioactive;“

7. La articolul II punctul 2, litera d) a punctului 1 al articolului 27 va avea următorul cuprins:

„d) infrațiunea de spălare a banilor, precum și infrațiunile privind traficul și consumul ilicit de droguri;“

8. La articolul II, punctele 3, 4, 5, 6 și 7 se abrogă.

9. După articolul II se introduc articolele II¹ și II² cu următorul cuprins:

„Art. II¹. — Infracțiunile prevăzute la art. 209 alin. 3 din Codul penal se urmăresc și se judecă potrivit procedurii stabilite la art. 467–479 din Codul de procedură penală.

Art. II². — Hotărârile pronunțate înainte de data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență sunt supuse căilor de atac ordinare prevăzute în această lege.“

Art. II. — Codul penal și Codul de procedură penală, cu modificările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, vor fi republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministerul Justiției este singurul autorizat să republice, să editeze și să publice în volum ediția oficială a Codului penal și a Codului de procedură penală.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 25 iunie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
GHEORGHE BUZATU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 28 iunie 2001, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 18 iulie 2001.
Nr. 456.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 207/2000 privind modificarea și completarea Codului penal și a Codului de procedură penală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 17 iulie 2001.
Nr. 609.

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind regimul juridic al contravențiilor

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 1 pct. IV.9 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Constituie *contravenție* fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată ca atare prin lege, prin hotărâre a Guvernului ori prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 2. — (1) Prin legi sau prin hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate.

(2) Prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene prevăzute la art. 1 se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate în care acestora li s-au stabilit atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi sau prin hotărâri ale Guvernului.

(3) Consiliile locale ale sectoarelor municipiului București pot stabili și sancționa contravenții în următoarele domenii: salubritate; activitatea din piețe, curățenia și igienizarea bazelor și obiectivelor sportive aflate în administrarea lor; întreținerea străzilor și trotuarelor, a școlilor și a altor instituții de educație și cultură; întreținerea clădirilor, împrejmuirilor și a altor construcții; depozitarea și colectarea gunoaielor și a resturilor menajere.

(4) Consiliul General al Municipiului București poate stabili și alte domenii de activitate din competența consiliilor locale ale sectoarelor, în care acestea pot stabili și sancționa contravenții.

Art. 3. — (1) Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori; se pot stabili și tarife de determinare a despăgubirilor pentru pagubele pricinuite prin săvârșirea contravențiilor.

(2) Persoana juridică răspunde contravențional în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții.

Art. 4. — (1) Actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării sau, după caz, de la data aducerii lor la cunoștință publică, potrivit legii, în afară de cazul în care în cuprinsul acestora se prevede un termen mai lung.

(2) În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

(3) Hotărârile autorităților administrației publice locale sau județene prevăzute la art. 1, prin care se stabilesc și se sancționează contravenții, pot fi aduse la cunoștință

publică prin afișare sau prin orice altă formă de publicitate prevăzută de lege, numai pe baza avizului de legalitate emis de prefect.

Art. 5. — (1) Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.

(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt:

- a) avertismentul;
- b) amenda contravențională;
- c) obligarea contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității;
- d) închisoarea contravențională, dacă nu există consimțământul contravenientului pentru aplicarea sancțiunii prevăzute la lit. c).

(3) Sancțiunile contravenționale complementare sunt:

- a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;
- b) suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
- c) închiderea unității;
- d) blocarea contului bancar;
- e) suspendarea activității agentului economic;
- f) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, temporar sau definitiv;
- g) desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.

(4) Prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare.

(5) Sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite. Sancțiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei și pot fi cumulate.

Art. 6. — (1) Avertismentul, amenda contravențională și obligarea la prestarea unei activități în folosul comunității se pot aplica oricărui contravenient persoană fizică ori juridică.

(2) Sancțiunea închisorii contravenționale se poate aplica numai persoanelor fizice.

Art. 7. — (1) Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale.

(2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă.

(3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

Art. 8. — (1) Amendă contravențională are caracter administrativ.

(2) Pentru contravențiile stabilite prin hotărâri ale Guvernului se pot prevedea amenzi între 500.000 lei și 100.000.000 lei.

(3) Pentru contravențiile stabilite prin hotărâri ale consiliilor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau ale sectoarelor municipiului București, ale consiliilor județene ori ale Consiliului General al Municipiului București se pot prevedea amenzi între 250.000 lei și 25.000.000 lei.

(4) Limitele amenzilor prevăzute în actele normative care conțin reglementări cu privire la stabilirea și sancționarea unor fapte ce constituie contravenții, precum și limitele minime și maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi reduse sau majorate periodic prin hotărâri ale Guvernului.

(5) Sumele provenite din amenzi se fac venit la bugetul de stat, cu excepția celor provenite din amenzile aplicate în temeiul hotărârilor autorităților administrației publice locale sau județene prevăzute la alin. (3), care se fac venit la bugetul local respectiv, precum și a celor pentru care legea prevede altfel. Amenzile aplicate în temeiul unei legi sau al unei hotărâri a Guvernului se fac venit la bugetul de stat în cotă de 75%, diferența revenind unității din care face parte agentul constator. Această sumă se reține integral ca venituri extrabugetare, cu titlu permanent, și va fi repartizată pentru dotarea cu mijloace specifice activităților din domeniu.

Art. 9. — (1) Închisoarea contravențională și obligarea la prestarea unei activități în folosul comunității pot fi stabilite numai prin lege și numai pe o durată ce nu poate depăși 6 luni, respectiv 300 de ore.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) se stabilesc îndeosebi alternativ cu amendă.

Art. 10. — (1) Dacă aceeași persoană a săvârșit mai multe contravenții sancțiunea se aplică pentru fiecare contravenție.

(2) Când contravențiile au fost constatate prin același proces-verbal sancțiunile contravenționale se cumulează fără a putea depăși dublul maximului amenzii prevăzute pentru contravenția cea mai gravă sau, după caz, maximul general stabilit în prezenta ordonanță pentru închisoarea contravențională ori obligarea la prestarea unei activități în folosul comunității.

(3) În cazul în care la săvârșirea unei contravenții au participat mai multe persoane, sancțiunea se va aplica fiecăreia separat.

Art. 11. — (1) Caracterul contravențional al faptei este înlăturat în cazul legitimei apărări, stării de necesitate, constrângerii fizice sau morale, cazului fortuit, iresponsabilității, beției involuntare complete, erorii de fapt, precum și infirmității, dacă are legătură cu fapta săvârșită.

(2) Minorul sub 14 ani nu răspunde contravențional.

(3) Pentru contravențiile săvârșite de minorii care au împlinit 14 ani minimul și maximul amenzii stabilite în actul normativ pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.

(4) Minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani nu poate fi sancționat cu închisoare contravențională sau cu obligarea la prestarea unei activități în folosul comunității.

(5) Cauzele care înlătură caracterul contravențional al faptei se constată numai de instanța de judecată.

Art. 12. — (1) Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ.

(2) Dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ prevede o sancțiune mai gravă, contravenția săvârșită anterior va fi sancționată conform dispozițiilor actului normativ în vigoare la data săvârșirii acesteia.

Art. 13. — (1) Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) În cazul contravențiilor continue termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data constatării faptei. Contravenția este continuă în situația în care încălcarea obligației legale durează în timp.

(3) Când fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit că ea constituie contravenție, prescripția aplicării sancțiunii nu curge pe tot timpul în care cauza s-a aflat în

fața organelor de cercetare sau de urmărire penală ori în fața instanței de judecată, dacă sesizarea s-a făcut înăuntrul termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Prescripția operează totuși dacă sancțiunea nu a fost aplicată în termen de un an de la data săvârșirii, respectiv constatării faptei, dacă prin lege nu se dispune altfel.

(4) Prin legi speciale pot fi prevăzute și alte termene de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale.

Art. 14. — (1) Executarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de o lună de la data aplicării sancțiunii.

(2) Executarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 2 ani de la data aplicării.

(3) Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se prescrie în termen de un an de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești, dacă contravenientul nu a optat pentru prestarea unei activități în folosul comunității.

CAPITOLUL II

Constatarea contravenției

Art. 15. — (1) Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic *agenți constatori*.

(2) Pot fi agenți constatori: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecti, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.

(3) Ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16. — (1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

(2) La intrarea în România a cetățenilor străini sau a cetățenilor români cu domiciliul în străinătate organele poliției de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României vor elibera acestora tichete de înscriere a contravențiilor.

(3) În cazul contravențiilor cetățeni străini sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate în procesul-verbal vor fi cuprinse următoarele date de identificare a acestora: numele, prenumele, seria și numărul pașaportului, statul emitent și data eliberării documentului, precum și seria și numărul tichetului de înscriere a contravențiilor.

(4) La ieșirea din țară organele poliției de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României, o dată cu controlul documentelor vor solicita cetățenilor străini și cetățenilor români cu domiciliul în străinătate tichetul de înscriere a contravențiilor și, după caz, dovada plății amenzii contravenționale.

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica „Alte mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

Art. 17. — Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.

Art. 18. — Contravenientul este obligat să prezinte agentului constator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constator poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici.

Art. 19. — (1) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.

(2) Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constator.

(3) În lipsa unui martor agentul constator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.

Art. 20. — (1) Dacă o persoană săvârșește mai multe contravenții constatate în același timp de același agent constator, se încheie un singur proces-verbal.

(2) Pentru aceeași faptă nu se pot aplica două sau mai multe sancțiuni principale, repetate.

CAPITOLUL III

Aplicarea sancțiunilor contravenționale

Art. 21. — (1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea

produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.

Art. 22. — (1) În cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea închisorii contravenționale alternativ cu amenda, dacă agentul constator apreciază că sancțiunea amenzii nu este îndestulătoare, încheie procesul-verbal de constatare și îl înaintează în cel mult 48 de ore judecătorei în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția, pentru aplicarea sancțiunii corespunzătoare.

(2) În cazul în care se apreciază că se impune aplicarea închisorii contravenționale, instanța va dispune înlocuirea închisorii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității, dacă persoana care a săvârșit contravenția este de acord.

(3) Aplicarea sancțiunii închisorii contravenționale sau, după caz, obligarea la prestarea unei activități în folosul comunității, exercitarea căilor de atac, precum și locul și modalitatea de executare a sancțiunilor se fac potrivit dispozițiilor cuprinse în legile speciale.

Art. 23. — (1) În cazul în care prin săvârșirea contravenției s-a cauzat o pagubă și există tarife de evaluare a acesteia, persoana imputernicită să aplice sancțiunea stabilește și despăgubirea, cu acordul expres al persoanei vătămate, făcând mențiunea corespunzătoare în procesul-verbal.

(2) Dacă nu există tarif de evaluare a pagubei persoana vătămată își va putea valorifica pretențiile potrivit dreptului comun.

Art. 24. — (1) Persoana imputernicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În toate situațiile agentul constator va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării și va lua în privința lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând mențiunile corespunzătoare în procesul-verbal.

(2) În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.

(3) Agentul constator are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.

Art. 25. — (1) Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate.

(2) Comunicarea se face de către organul care a aplicat sancțiunea, în termen de cel mult o lună de la data aplicării acesteia.

(3) În situația în care contravenientul a fost sancționat cu amendă, precum și dacă a fost obligat la despăgubiri, o dată cu procesul-verbal acestuia i se va comunica și înștiințarea de plată. În înștiințarea de plată se va face mențiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii și, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.

Art. 26. — (1) Dacă agentul constator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal acestuia copia de pe acesta și înștiințarea de plată se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și față de celelalte persoane cărora trebuie să li se comunice copia de pe procesul-verbal, dacă sunt prezente la încheierea acestuia.

(3) În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de

către agentul constatat în termen de cel mult o lună de la data încheierii.

Art. 27. — Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată de face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.

Art. 28. — (1) Contravenientul poate achita pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatat făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres.

(2) Plata amenzii se face la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la trezoreria finanțelor publice, iar o copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constatat sau se trimite prin poștă organului din care acesta face parte, în termenul prevăzut la alin. (1).

(3) În cazul în care contravenientul a achitat jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ pentru fapta săvârșită orice urmărire încetează.

Art. 29. — Dispozițiile art. 28 se aplică și în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2), dacă contravenientul achită jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ pentru fiecare dintre contravențiile constatate, fără ca prin totalizare să se depășească maximul prevăzut pentru contravenția cea mai gravă.

Art. 30. — (1) Dacă persoana împuternicită să aplice sancțiunea apreciază că fapta a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, constituie infracțiune, sesizează organul de urmărire penală competent.

(2) În cazul în care fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit de către procuror sau de către instanță că ea ar putea constitui contravenție, actul de sesizare sau de constatare a faptei, împreună cu o copie de pe rezoluția, ordonanța sau, după caz, de pe hotărârea judecătorească, se trimite de îndată organului în drept să constate contravenția, pentru a lua măsurile ce se impun conform legii.

(3) Termenul de 6 luni pentru aplicarea sancțiunii în cazul prevăzut la alin. (2) curge de la data sesizării organului în drept să aplice sancțiunea.

CAPITOLUL IV

Căile de atac

Art. 31. — (1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

(2) Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel cărui îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.

Art. 32. — (1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatat, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.

(2) Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

(3) Plângerea suspendă executarea. Plângerea persoanelor prevăzute la art. 31 alin. (2) suspendă executarea numai în ceea ce privește despăgubirea sau, după caz, măsura confiscării.

Art. 33. — (1) Judecătorul va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut

plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.

(2) În cazul în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație, judecătorul va cita și societatea de asigurări menționată în procesul-verbal de constatare a contravenției.

Art. 34. — (1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.

(2) Hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Motivarea recursului nu este obligatorie. Motivele de recurs pot fi susținute și oral în fața instanței. Recursul suspendă executarea hotărârii.

Art. 35. — Plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor se soluționează cu precădere.

Art. 36. — Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, recursul formulat împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea, precum și orice alte cereri incidente sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

CAPITOLUL V

Executarea sancțiunilor contravenționale

Art. 37. — Procesul-verbal neatăcut în termenul prevăzut la art. 31, precum și hotărârea judecătorească irevocabilă prin care s-a soluționat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

Art. 38. — (1) Avertismentul se adresează oral atunci când contravenientul este prezent la constatarea contravenției și sancțiunea este aplicată de agentul constatat.

(2) În celelalte cazuri avertismentul se socotește executat prin comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției, cu rezoluția corespunzătoare.

(3) Dacă sancțiunea a fost aplicată de instanță prin înlocuirea amenzii contravenționale cu avertisment, comunicarea acesteia se face prin încunoștințare scrisă.

Art. 39. — (1) Punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale se face astfel:

a) de către organul din care face parte agentul constatat, ori de câte ori nu se exercită calea de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termenul prevăzut de lege;

b) de către instanța judecătorească, în celelalte cazuri.

(2) În vederea executării amenzii organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu organelor de specialitate ale direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, și unităților subordonate acestora, în a căror rază teritorială domiciliază sau își are sediul contravenientul, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției sau, după caz, dispozitivul hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea.

(3) Executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor bugetare.

(4) Împotriva actelor de executare se poate face contestație la executare, în condițiile legii.

Art. 40. — Executarea sancțiunilor contravenționale complementare se face potrivit dispozițiilor legale.

Art. 41. — (1) Confiscarea se aduce la îndeplinire de organul care a dispus această măsură, în condițiile legii.

(2) În caz de anulare sau de constatare a nulității procesului-verbal bunurile confiscate, cu excepția celor a căror deținere sau circulație este interzisă prin lege, se restituie de îndată celui în drept.

(3) Dacă bunurile prevăzute la alin. (2) au fost valorificate, instanța va dispune să se achite celui în drept o despăgubire care se stabilește în raport cu valoarea de circulație a bunurilor.

Art. 42. — În scopul executării despăgubirii stabilite pe bază de tarif actele prevăzute la art. 39 alin. (2) se comunică și părții vătămate, care va proceda potrivit dispozițiilor legale referitoare la executarea silită a creanțelor.

Art. 43. — Executarea sancțiunii închisorii contravenționale se face în locurile și în modalitățile prevăzute de legea specială.

CAPITOLUL VI

Dispoziții speciale și tranzitorii

Art. 44. — (1) Sancțiunile prevăzute în prezenta ordonanță nu se aplică în cazul contravențiilor săvârșite de militarii în termen. Procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, pentru a i se aplica măsuri disciplinare, dacă se constată că acesta este întemeiat.

(2) Dacă prin contravenția săvârșită de un militar în termen s-a produs o pagubă sau dacă sunt bunuri supuse confiscării, organul competent potrivit legii va stabili despăgubirea pe bază de tarif și va dispune asupra confiscării. Câte o copie de pe procesul-verbal se comunică contravenientului, părții vătămate și celui căruia îi aparțin bunurile confiscate.

Art. 45. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Ministerul de Interne și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora și vor supune spre

aprobare Guvernului norme metodologice privind regimul tichetelor de înscriere a contravențiilor, prevăzute la art. 16 alin. (2) și (4).

Art. 46. — Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, precum și celelalte autorități ale administrației publice care au structuri militare vor stabili prin regulamentele interne organele competente să constate și să aplice sancțiunile în cazul contravențiilor săvârșite de cadrele militare și de angajații civili în legătură cu serviciul.

Art. 47. — Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă.

Art. 48. — Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta ordonanță.

Art. 49. — Cauzele aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul constatării contravenției.

Art. 50. — Actele normative prin care se stabilesc contravenții, în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi modificate sau completate, dacă este cazul, în termen de 3 luni, potrivit prevederilor acesteia.

Art. 51. — (1) Prezenta ordonanță va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

p. Ministrul justiției,
Doru Crin Trifoi,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Ministru de interne,
Ioan Rus

București, 12 iulie 2001.
Nr. 2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro